

számára, azok nem vehetnek róla példát! - Beszél a Jézus Krisztussal való személyes találkozásáról, a fényről és a szó-
zatról, az élő Jézus Krisztus megjelenéséről. - Beszél a meny-
nyei látásról, amit ott a damaszkuszi úton nyert és amelyhez
nem volt engedetlen.

Egy festőművész, kiállítása megtekintésére meghívta
egyik barátját s megkérte, hogy őszinte kritikát mondjon a
képeiről. Az végignézte a képeket, majd így szólt: "Barátom,
képeid jók, értékesek, de hidegek. Egyikben sem lüktet ott a
szíved!" - Vajjon a mi keresztyén beszédünkre nem illik- ez?
Nem felejtettük-e el, hogy az evangélium lélektől-lélekig ter-
jed?

Kik vagyunk?

Mai ígénkből feleletet kapunk arra is, hogy kik va-
gyunk mi. Pál azt mondja ugyanis magáról, hogy Jézus Krisztus
őt szolgává és bizonyossággá rendelte. A szolga szó itt kimon-
dottan evezősszolgát jelent. Tehát mondhatjuk így: evezősök
vagyunk. /És nem kormányosok./ Az evezősnek az a feladata, hogy
húzza az evezőt. Szélben, viharban még inkább, mint szélesend-
ben és napsütésben. Vajjon megértettük-e? - A bizonyosság szó
pedig jelent mártírt is, de mindenképpen tanút jelent. Azaz:
tanúk vagyunk. /Nem védőügyvédek./ Tanúk, akiknek el kell mon-
daniuk, amit láttak és hallottak. Amit Isten engedett látnunk,
amiket megjelentett nekünk, arról tanúságot kell tennünk. A-
tyámfiai, azt is szabad még megértenünk, hogy mi nem magunktól
vagyunk; Isten rendelt bennünket, Isten adott küldetést a szá-
munkra.

Mi a dolgunk?

Mi az, amit nekünk kell megtennünk, mert nem teszi meg